

ע"פ 8348/19 - יהודה יפרח נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעוורים פליליים

ע"פ 8348/19

כבוד הנשיאה א' חיית
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט י' וילנر

לפני:

יהודה יפרח

המערער:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערעור על גזר הדין של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
מיום 3.11.2019 בתפ"ח 37918-03-19 שנitin על
ידי כבוד השופטים: ל"י ברודי - סג"נ, מ' ברק-נבו ומ'
תמיר

(8.6.2020)

ט"ז בסיוון התש"פ

תאריך הישיבה:

עו"ד איתן בן-נון

בשם המערער:

עו"ד עדי שגב

בשם המשיבה:

גב' ברכה ויס

בשם שירות המבחן:

פסק דין
**

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

השופט נ' סולברג:

1. ערעור על גזר הדין של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 3.11.2019 בתפ"ח 37918-03-19 (סגנית הנשיא ל' ברודוי, והשופטים מ' ברק-נבו ומ' תמייר), בגין גזר דין המערער עונש של 8 שנות מאסר בפועל, לצד מאסר על-תנאי. כמו כן, חייב המערער לשלם לקורבן העבירות (להלן: פלונית) פיצוי בסך של 60,000 ₪.

רקע ועיקרו כתוב האישום המתוקן

2. המערער, יליד שנת 1959, שימש כנהג הסעות, ובמסגרת תפקידו הסיע אוכלוסייה של בעלי מגבלות שכלית למסגרות העבודה שיקומיות. מתוקף תפקידו זה, הסיע המערער מדי בוקר את פלונית, ילידת 1993, אשר לואה במוגבלות שכלית התפתחותית קלה ובשיתוק מוחין. על-פי המתוар בכתב האישום, ביום 18.2.2019, אסף המערער את פלונית מבית חברתה ברכבת הסעות. בשלב מסוים עצר את הרכב, מישש ונישק את חזה ואת צוואריה, וביקש ממנו "לעשות אהבה". הוא השיכיב אותה על כסאות הרכבת, הסיר את מכנסיה ואת מכנסיו, מישש בחזקה את איבר מינה, הסיר את תחתוניתה, ופשף את איבר מינו באיבר מינו עד שהגיע לספק מיני. במועד אחר, הגיעו המערער ופלונית לביתה, שם הסיר את בגדיها ואת בגדיו, והשיכיבה על המיטה. בעודה שוכבת על גבה, מרח המערער קرم על איבר מינו, והחדירו "במקצת" לאיבר מינה. במועד נוסף, גם כן בביתו של המערער, חיבק הנואם את פלונית בחזקה וניסה להפישה מחולצתה, אולם חכל ממעשיו לאחר שסירבה לכך. במהלך כל התקופה הרלוונטיית לכתב האישום הורה המערער לפלונית לא לספר על מעשיו לאמה, בהזהירו אותה כי האם "תכעס ותצעק" עליו.

3. לאחר תחילת פרשת ההוכחות בתיק, הודיעו ב"כ המערער וב"כ המשיבה, כי הגיעו להסדר טיעון, ללא הסכמה לגבי העונש, והמערער הודה בעובדות כתב האישום המתוקן. על-פי הودאותו, הורשע המערער בעבירות איןום תוך ניצול ליקות שכלית, לפי סעיף 345(א)(5) לחוק העונשין, התשל"ג-1977, ובUberior מעשה מגונה תוך ניצול ליקות שכלית, לפי סעיף 348(א) לחוק העונשין בנסיבות סעיף 345(א)(5) לחוק.

עיקרו גזר הדין של בית המשפט המחוזי

4. בית המשפט המחוזי עמד על כך שהUBEIROT כולן בוצעו על רקע ניצול טיב הקשר בין פלונית, ומכאן שיש לקבוע מתחם עונש אחד. בקביעת המתחם,לקח בית המשפט בחשבון את הפגיעה החמורה בפלונית ואת הנזק שנגרם לה; את ריבוי המעשים; את התכנון המוקדם; ואת העובדה שהumarur ניצל את מעמדו וחיסיו עם פלונית תוך מודעות למוגבלוותה. לאחר בוחנת מדיניות הענישה הנווגת במצבים דומים, קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בין 7 ל-13 שנות מאסר בפועל.

5. לאחר מכן פנה בית המשפט לגזר את עונשו של המערער תוך המתחם. לזכותו, שקל בית המשפט את גילו המבוגר, כבן 60, ואת ההשפעה הקשה שתהיה למאסר עליון, נוכח הקושי הצפוי לו בשיקום חייו לאחר שחרורו מהכלא, בפרט מבחינה כלכלית. עוד נשקלה השפעת העונש על משפחתו של המערער - אשתו ושני ילדיו הקטנים - שעבורם הוא המפרנס העיקרי. משקל "משמעות ביוטר" יחס בית המשפט לכך שהumarur הודה ולכך אחירות על מעשיו. הודה, כי הודה ניתנה באזוני פלונית, חסכה את העדתה, וסייעה לה להבין שהוא הקורבן, והוא אינה אשמה במה שקרה. עוד צוין, כי בתחילת הדרכו התקשה המערער לחתת אחירות, ומתוך שירות המבחן עולה שייחס אשמה לפלונית וטען כי מקור התלונה בנקונות שלה ושל אמה כלפיו. יחד עם זאת, לאחר פרק זמן מסוים חזר בו המערער

מהדברים, ובסוף המשפט הבהיר, בbbc, כי הוא מתחרט ומתנצל על המעשימים. בית המשפט המחויז התרשם לחויב מכנות דבורי. לחובתו של המערער נזקפה העובה שחרף לكيחת האחריות הוא לא החל בטיפול כלשהו, ורק בדיון האחרון הודיע שהוא חף כרך. עוד עמד בית המשפט על כך, שמהתסיקור עולה צורה מובהק בהרעתו של המערער ובמצבת גבולות ברורים. בהתחשב מכלול הנסיבות, קבע בית המשפט כי יש למקם את העניין בשלוש התחנות של מתחם העונש ההולם, וגזר על המערער עונש מאסר בפועל למשך 8 שנים, לצד מאסר על-תנאי למשך שנה, שיופעל אם יעבור עבירהimin מסוג פשע בתחום 3 שנים מיום שחרורו.

מכאן הערעור שלפנינו.

עיקר טענות הצדדים בערעור

6. לטענתו של המערער, העונש שהושת עליו חורג באופן ממשמעוני מדיניות העונישה הנהוגת. בפרט, מפנה המערער לשלווה גזר דין שניינו בנסיבות דומות, ובית המשפט "הועלם" מהם לטענתו (ע"פ 5246/15 א' מדינית ישראל (1.2.2016); ע"פ 12/12 9392 יגודהב נ' מדינית ישראל (1.10.2013); וע"פ 00/00 1274/2013 יצמן נ' מדינית ישראל (20.7.2000)). עוד גורס המערער, כי לא יוחס משקל מספיק לכך שהודאתו ניתנה לאחר תיקון ממשמעוני שנעשה בכתב האישום, ונראה כי "הרכב השופטים גזר על הנאשם עונש על פי כתב האישום המקורי".

7. עובר לידיון בערעור הונחו לפנינו חוות דעת מטעם המרכז להערכת מסוכנות, ותסוקיר משלים מטעם שירות המבחן. בהערכת המסוכנות מתואר יחס אמביוולנטי למשטי העבירה מצד המערער. Machד גיסא, כאשר עומת עם כתבי האישום המתוקן אמר, כי "הם כתבו מה שהם רצו" וכשנשאל האם לקח את פלונית אליו הביתה ופגע בה מינית, טען זהה מעולם לא קרה. מאידך גיסא, הוא מצין כי "מודה בהכל ולוקח אחריות על הכל". למרות זאת, על-פי הערוכה, רמת המסוכנות המינית הנשקפת מן המערער היא נמוכה. בתסוקיר המשלים צוין, על סמך אינפורמציה שהתקבלה מהשירותי הסוציאלי בבית הסוהר שבו נמצא המערער, כי הוא "מודה באופן חלק במיוחס לו ומשליך האשמה והאחריות על המתלוונת. מודה במעט מני בין לבני המתלוונת, אולם מייחס לה פיתוי וזהמה".

8. בדיון שהתקיים לפנינו ביום 2020.6.8. חזר בא-כוחו של המערער על טענותיו וציין, כי בהתחשב בהודאתו של המערער, ובכך שנחסהה העדתה של פלונית, לא היה מקום לגזר את עונשו ב"רף הגבווה של העונישה". מנגד טענה ב"כ המשיבה, כי חומרת המעשימים מצדיקה את העונש שנגזר, וכי העונש מתישב עם מדיניות העונישה הנהוגת. עוד הדגישה ב"כ המשיבה, כי המערער לא שילם את הפיצוי הכספי שבו חוויב, וכפי שעולה מהערכת המסוכנות ומהתסוקיר המשלים, הוא אינו לוקח אחריות על המעשימים.

דין והכרעה

9. לאחר שיעינתי בגזר הדין של בית המשפט המחויז, ונתתי דעתן על טענות ב"כ הצדדים מזה ומזה, אלו שבכתב ואלו שבבעל-פה, באתי לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות. CIDוע, התערבותה של ערכאת הערעור בגזר דין שומרה למצבים חריגים שבהם נפלה טעות מהותית בהחלטת הערכאה הדינית, או שהעונש שנגזר חורג באופן קיצוני מדיניות העונישה הנהוגת (ע"פ 1242/97 גrinberg נ' מדינית ישראל (3.2.1998); ע"פ 3091/08 טרייגר נ' מדינית ישראל (29.1.2009)). הנדון דין אינו בא בגדלים של מצבים חריגים אלו.

10. איני סבור, כי גזר הדין שאליהם הפנה המערער בבית המשפט המחוזי ובערעור, מבססים את המסקנה כי העונש שנגזר חורג ממדיניות העונישה הנוהגת.ראשית, אף אחד מהנאשמים בתייקים שאליהם הפנה המערער לא ניצל את מעמדו ותפקידו המקצועי, ואת הקשר שנוצר מתווך תפkid זה - כפי שעשה המערער בעניינו. מבון שלושת התייקים, היחיד שעסוק בניצול יחסית קרבה הוא עניין וצמן, שבו היה הנאשם בן-זוגה של אהובה של קרובן העבירה. בעניין הקשורין, הורשע הנאשם בעבירות של מעשה מגונה, במסגרת הסדר טיעון שבו הסכימו הצדדים כי התביעה תעזור לעונש של 24 חודשים מאסר בפועל. אך אין הנדון דומה לראיה. המערער בעניינו הורשע לא רק בעבירות מעשה מגונה, כי אם גם בעבירות אינס. הסדר הטיעון בין לבין המשיבה, לא כלל הסכמה לגבי העונש. יתר על כן, בעניין חקשיוני נשללו לקולו גילו המבוגר של המערער - שהיה כבן 80 - ומצבו הרפואי הירוד. אשר להשוואה לעניין יגודהב, גם היא אינה חפה מקרים - נוכח מוגבלותו הקוגניטיבית של המערער באותו עניין, והאפק השיקומי שלו התייחס בית המשפט.

11. זאת ועוד, ובכך עיקר. כדי "מלאת גזרת הדין איננה מדויק [...] מלאה קשה היא - אישית ועדינה, המשתנה בין עניין אחד לשנייה" (ע"פ 32/14 עماש נ' מדינת ישראל, פסקה 18 (17.9.2015)). מطبع הדברים, לא ניתן למצוא בפסקה מקרים שנסיבותם זהות באופן מוחלט לאלו של המערער. חלק מגזר הדין שאליהם הפנה בית המשפט המחוזי בהתייחסו למединיות העונשה הנוהגת חמורים מזה של המערער, חלקם קלים יותר. למקרה גזר הדין, ולאחר עיון בפסקה שאליה הפנו ב"כ הצדדים, ובפסקה שאליה הפנה בית המשפט המחוזי מיזמתו, סבורני כי לא נפל פגם בגזר הדין, לא כל שכן - חריגת קיצונית מדיניות העונשה.

12. במערער ניתן אמון, כנהג הסעות של אוכלוסייה בעלת צרכים מיוחדים. במשך כחמייה חדשניים הוא הופקד על הבאתה של פלונית מדי יום למסגרת התעסוקה השיקומית שבה שולבה. המערער היה מודע למוגבלותה, לחולשתה; הוא למד להכירה. על האמון שניתן בו, גמל המערער באכזריות. את אשר למד וידע על פלונית, ניצל המערער לצורך סיוף יצרי. 'טרף קל' ראה בה; על שלום גופה ונפשה - לא חמל. העונש שנגזר על המערער אינו קל, ואבוי לנו אם היה קל, משומ שעלינו לשווות לנגד עניינו את המערער, כמו גם אחרים פוטנציאליים שכמותו, למען רראו ויבאו; העונש הולם, והוא תואם את חומרת מעשיו של המערער ואת תוצאותיהם.

אציג אפוא לחברותי לדחות את הערעור.

שפט

הנשיאה א' חיות:

אני מסכימה.

הnbsp;א הnbsp;

השופטת י' וילנבר:

עמוד 4

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

אני מסכימה.

ש | פ | ט | ת

לפייך הוחלט כאמור בפסק הדין של השופט נעם סולברג.

ניתן היום, כ"ז בסיוון התש"פ (18.6.2020).

ש | פ | ט | ת

ש | פ | ט

ה נ ש | א ה